

plemića Stjepana pok. Marina Kerkijanova kao kapetana i namjesnika Korčule s naročitim vlasti, da se brine za čuvanje grada do njegova dolaska iz Bosne.⁵³ Kralj Tvrtko I. nije ipak dugo uživao plodove svoje ekspanzivne politike, jer se oko 15. veljače g. 1391. preseli na drugi svijet, a na prijestolje dođe nesposobni stričević njegov Stjepan Dabiša. I pod vladom je toga kralja vodila korčulanska općina osobitu brigu oko obrane grada te je izvršivala razne radove na njegovu utvrđivanju. 12. studenoga sklapa općina ugovor s majstorom Ivanom Antunovim iz Vienne, prema kojem joj on ima dobiti četrdeset milijara izrađenog kamena, od kojeg svaki komad treba da bude visok i širok jedan pedalj. Ovo je kamenje sigurno trebalo za utvrđne radove, jer vidimo, kako već 16. studenoga sklapa općina drugi ugovor s istim majstorom, prema kojem se on obvezuje, da će dovršiti novu općinsku kulu (turrim novam communis) za svotu od 80 perpera.⁵⁴

Uprava općine. Knez je Ciprijan upravljao Korčulom u tom svojstvu sve do srpnja g. 1392., a idućega mjeseca počinje kneževanje Jurja iz Dubrovnika, koji bijaše protovestijarom bosanskog kralja. On je nastupio službu 14. kolovoza i tada se sastao s korčulanskim velikim vijećem, sakupljenim u stolnoj crkvi sv. Marka; tu je uz zakletvu obećao, da će se zadovoljiti plaćom od osam stotina libara, i to u slučaju, ako u Korčulu pošalje svoga vikara, no za prva ga četiri mjeseca ne će poslati, već će im pustiti, da se upravljaju sami po sebi birajući po već uvriježenom običaju svoje rektore. Veliko je vijeće primilo ta njegova obećanja do znanja i zatražilo od njega, da uistinu odbije od svoje plaće onaj dio, koji bi pripadao vikaru, kada ne bude njegova vikara u Korčuli, što je on i obećao učiniti. Tada je knez sporazumno s velikim vijećem odredio kao rektora Stjepana pok. Marina Kerkijanova, onog istog, kojeg je i Ciprijan bio za svog putovanja u Bosni odredio za kapetana i namjesnika; njegova služba ima početi već sutradan, a poslije njega prema običaju birat će se novi rektor.⁵⁵ Dokle je bio

⁵³ Dokument u istoj knjizi pod datumom od 13. prosinca 1390.

⁵⁴ Ova dva ugovora nalaze se u notarijalnoj knjizi pod dotičnim datumima u korčulanskom arhivu u Zadru. Ugovori su štampani u odlomcima u Biblioteci za povijest dalmatinsku od Vida Vuletića Vukasovića prema jednoj knjizi dokumenata obitelji Španića, o kojoj je bilo govora u poglavlju 1.

⁵⁵ Dokument pod dotičnim datumom u notarijalnoj knjizi korčulanskog arhiva u Zadru.